

عنوان مقاله:

ماه تنها قمر زمین

محل انتشار:

فصلنامه اطلاعات جغرافیایی (سپهر)، دوره 9، شماره 35 (سال: 1379)

تعداد صفحات اصل مقاله: 8

نویسنده:

علیرضا اوسطی - پژوهشگر علوم جغرافیایی

خلاصه مقاله:

ماه بلاتردید نزدیک ترین جرم سماوی به زمین محسوب می شود و یا به تفسیر دیگری تنها همسایه ای است که آماده پذیرایی از مهمانان ناخوانده زمینی شد و در عین حال تنها قمر شناخته شده آن نیز به شمار می رود. ماه از دیرباز مورد توجه ساکنین زمین بوده و سالیات متمادی افکار انسانها را به خود جلب نموده است و کاوش ها و مطالعات بسیاری در خصوص نحوه تشکیل و سایر نشان ویژگی-های آن توسط دانشمندان و محققان صورت گرفته و حتی در موارد بسیاری شاعران و خیال پردازان از آن به عنوان یک نمود یاد کرده اند و حتی کار را بدانجا رسانیده اند که ابروان یار و یا چهره های زیبا را بسان ماه و یا ماه گونه تشبیه کرده اند. سی و یک سال پیش در گشود تا انسان های کنجکاو بدان قدم نهاده و آنرا فتح نمایند. فتح ماه و چیرگی بر آن توانست تمام انگاره های باطلی را که در مورد ماه بیان شده بود نقش بر آب سازد. زمانی که پرده کنار زده شد و اسرار از پرده برون افتاد مشخص گردید ماه با همه وجاهت و زیبایی که دارد سیاره مرده ای بیش نیست زیرا که در آن هیچ گونه آثار حیات نمایان نمی باشد و هر چه در آن هست سکوت است و خاموشی مرگبار و جاوید و هر گاه این راز از پرده اسرار زودتر جلوه گر گردیده بود شاید این همه ستایش و قلم فرسایی در مورد آن نمی شد.

کلمات کلیدی:

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1415510>

